

Jeg vil derfor gerne spørge hr. Bendt Bendtsen: Hvad er forskellen på det fradrag – også rent statsfinansielt – og så den mulighed, der allerede eksisterer med at få tilskud til børnepasning i hjemmet? Hvad er forskellen på fradrag og tilskud? Altså mig bekendt påvirker det skattetrykket eller i hvert fald de offentlige penge lige meget. Altså om man undgår, at der er visse dele af ens indkomst, der bliver beskattet, eller man får et tilskud, kan i den sammenhæng være ligegyldigt.

Men en anden og måske vigtigere ting at få afklaret i dagsordenen er: Skal fradraget gives dér, hvor der er konstateret et pasningsbehov, eller skal det gives frit uden begrænsninger?

Det er lidt vigtigt, for efter de nugældende regler er det en forudsætning for at få tilskud, at man er optaget på en venteliste. Man skal være i den gruppe, hvor der er pasningsbehov, for at tilskuddet kan udløses. Hvis ikke det er tilfældet, kan det blive et ret stort fradrag med lidt voldsomme konsekvenser.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

I starten talte hr. Bendt Bendtsen sig lidt varm på en, kan man vel sige, mere konservativt orienteret tale, og et af udtrykkene, der flød igennem lokalet, var den offentlige omklamring af vores børn.

Jeg vil godt spørge hr. Bendt Bendtsen, om han mener, at det at sikre en pladsgaranti vil være et udtryk for en offentlig omklamring, for det kom i det indlæg, der var rettet imod, at vi skulle være forsigtige. Og for at få sammenhæng i indlæggets mere teoretiske del og praktiske del stiller jeg så spørgsmålet: Er det udtryk for en omklamring at fjerne ventelisterne?

Så holdt hr. Bendt Bendtsen i øvrigt et erhvervspolitisk indlæg, der gik på vigtigheden af at sætte gang i erhvervslivet. Jeg har også en fortid i en kommune. Når vi spurgte virksomhederne og medarbejderne, hvorfor de valgte at bosætte sig dér, var en af de vigtigste parametre overhovedet, at man kom til en kommune med sikkerhed for, at børnene kunne blive passet.

Det var et af de helt afgørende valg, når man skulle bestemme, hvor man ville bosætte sig med sin familie. Det er i øvrigt forståeligt, for det er en vigtig del af folks dagligdag. Er hr. Bendt Bendtsen af samme opfattelse, at det også erhvervspolitisk er en af de afgørende ting, vi snakker om her?

Så synes jeg i øvrigt, talen ligesom Venstres var kendetegnet ved, at man måtte se meget langt efter noget, der lignede løfter til de børnefamilier, der står på en venteliste.

Så nævnte hr. Bendt Bendtsen til slut, at man ikke kunne stemme for Socialdemokratiets dagsorden. Jeg ved ikke, om jeg kan tillade mig at slutte af det, at man kan støtte dele af SF's dagsorden.

(Kort bemærkning).

Dorit Myltoft (RV):

Til hr. Bendt Bendtsen vil jeg ganske kort sige, at det ikke er Socialdemokratiets dagsorden, men regeringspartierne dagsorden, og Det Radikale Venstre står også bag.

Så vil jeg komme med en ganske kort bemærkning til den dagsorden, der er foreslået af hr. Erik Larsen og hr. Bendt Bendtsen, nemlig at jeg mener, at det er god skik og orden, at man ikke blander sig i arbejdsmarkedets overenskomster, så længe der foregår forhandlinger, og jeg skal minde om, at det gør der faktisk lige for tiden.

Man kan frygte, når man hører hr. Bendt Bendtsen, at hr. Bendt Bendtsen mener, at det at have ansvar for sig og sine skal forstås som at være overladt til sig og sine. Det Radikale Venstre mener, at samfundets solidariske ordninger er nødvendige, for at forældre kan forvalte deres ansvar for børnene.

(Kort bemærkning).

Bendt Bendtsen (KF):

Jeg vil sige til hr. Jan Petersen vedrørende tilskud og fradrag, at vi fra konservativ side bedre kan lide fradragsordningen, end vi kan lide tilskudsordningen. Vi har diskuteret gentagne gange, hvad vi mener der er det bedste. Vi mener, at fradragsordningen er den bedste i det her tilfælde.

Så blev der spurgt, om man skulle have dette fradrag, uanset om der var ventelister eller ej. Vi mener, at fradragsordningen kan være et redskab til at nedbringe ventelisterne, så man undgår at bygge, og vi mener, at det bør gælde de forældre, der sørger for en privat pasning af deres børn.

Vedrørende det med den offentlige omklamring vil jeg sige til SF, at jeg mener ikke, at pasningsgaranti er lig med offentlig omklamring. Det her er jo nærmere sådan et ideologisk angreb fra SF's side.